

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۹/۰۳/۲۹

جليل غني هروی

هشدار سیگار از خطرات احتمالی در افغانستان

نشریه (Military Times) امریکا که موضوعات نظامی را باز تاب می دهد تحلیلی دارد به قلم (Kyle Rempfer) که سخنرانی (John F. Sopko) مفتش خاص ایالات متحده برای باز سازی افغانستان، سیگار، را در واشنگتن در رابطه با ارز یابی های او از افغانستان مورد تحلیل قرار داده است.

سیپکو درین سخنرانی خود متذکر گردیده افغانستان هنوز هم برای نبرد با شورشیان، پرداخت معاشات عساکر خود، دوام نظارت بر فساد اداری، و بطور عموم جلو گیری از سقوط کشور به یک فاجعه، متکی به قوای ائتلاف تحت رهبری ایالات متحده امریکا می باشد.

این موضوعات در مذاکرات صلحی که در حال حاضر بین دیپلومات های ایالات متحده و طالبان در جریان است، مطرح نمی باشد.

جان سوپکو یک سلسله هشدار های را قبل از انتشار گزارش اداره اش در باره فهرست خطر های بزرگ در سال ۲۰۱۹ معرفی نمود. سوپکو گفت این اداره قبلاً نیز دو فهرست خطر های بزرگ را معرفی کرده بود، اما فهرست جدید با در نظر داشت جریان مذاکرات صلح برای خاتمه دادن به طولانی ترین جنگ امریکا متفاوت و با اهمیت است.

هدف این فهرست تاکید بر تهدید های است که متوجه دست آورد های میباشد که ایالات متحده امریکا و حکومت افغانستان پس از تقریباً دو دهه جنگ و کشته شدن بیش از ۲۴۰۰ سرباز امریکائی و صرف ۷۸۰ میلیارد دالر در افغانستان بدست آمده است. رئیس این اداره گفت سیگار در مورد اینکه آیا موافقتنامه صلح قابل حصول هست، حتمی است و یا عملی، موفقی اتخاذ نمی کند. سوپکو که روز پنجشنبه در مرکز مطالعات استراتژیک بین المللی در واشنگتن دی سی صحبت میکرد همچنان گفت او در رابطه با محتوا و یا چگونگی این معامله و یا اینکه چه موادی باید شامل آن باشد نه پیشبینی میکند و نه هم میخواهد حدس بزند و آنرا می گذارد به حکومت و کانگرس ایالات متحده امریکا.

به موجب گزارش سیگار طی سال آینده حکومت افغانستان مصارف قوای نظامی خود را پنج میلیارد دالر پیشبینی کرده است. انتظار می رود که مناصف این مبلغ را کمک کنندگان بین المللی تهیه کنند.

سیگار می گوید برای محافظت قوای امنیتی از تبدیل شدن به یک نیروی متعهد به تعلقات قبیله وی و قومی، تداوم تمویل قوای امنیتی احتمالاً یک امر اساسی است. در حال حاضر بیش از ۳۰۰۰۰۰ (سه صد هزار) افغان در قوای امنیتی افغانستان خدمت میکنند و اکثر آنها مسلح هستند. اگر کمک مالی از دست برود معاش آنها قطع میگردد و چنین عملی تهدید جدی به ثبات افغانستان است.

حکومت افغانستان در نظر دارد بیست در صد عواید داخلی خود را که پنجمصد میلیون دالر می شود به دفاع خود علیه بغاوت طالبان و گروه های دهشت افکن مصرف نماید.

وزارت دفاع ایالات متحده تخمین میکند که تمویل نیاز مندی های تجهیزات برای افغانستان در سال پیش رو، در حدود ۶/۵ (شش و نیم) میلیارد دالر است که کانگرس ایالات متحده ۴/۹ (چهار میلیارد و نهصد میلیون) دالر آنرا تهیه میکند.

سوپکو مفتش خاص ایالات متحده برای باز سازی افغانستان می گوید بدون کمک مالی از کشور های کمک کننده بین المللی حکومت افغانستان دوام کرده نمی تواند. وی می افزاید رشد بطنی اقتصادی، روش ضعیف تاریخی جمع آوری مالیات و عواید، و عمومیت فقدان فرصت های اقتصادی همراه با مکلفیت های گسترده حکومت و فساد بیداد گر عامه، به این منعی است که افغانستان ظرفیت تمویل کامل مصارف خود را برای چندین سال دیگر نخواهد داشت.

در حالی که آرزوی رئیس جمهور ترمپ برای خارج ساختن تدریجی تقریباً چهارده هزار سر باز امریکا از افغانستان بر مذاکرات صلح سایه انداخته، حتی خروج این سر بازان تا کنون آغاز نشده است.

(Anthony H. Cordesman) مفسر موضوعات امنیت ملی در مرکز مطالعات استراتژیک بین المللی روز پنجشنبه گفت تقریباً تمام واحد های جنگی افغانستان که واقعاً در دفاع و یا هم عملیات عمده دخیل بودند، از حمایت جنگ آوران امریکائی، تربیه و حمایت امریکا و پیشقراولان این واحد ها بر خور دار بودند. وقتی در باره صلح و یا جنگ صحبت می کنیم در واقع استدلالی برای کاهش هفت هزار پرسونل نظامی نیست. وی علاوه کرد قوای افغانستان هنوز به نحو قابل ملاحظه بر قوای هوائی ایالات متحده متکی هستند که ریکارد بم باری و تهیه تجهیزات با پرواز های هوائی را در سال گذشته قایم کرده اند.

کوردمن متذکر گردید مهم است به خاطر داشته باشیم که یک افزایش عمده نقش ایالات متحده را در میدان نبرد به پشتیبانی از قوای امنیتی افغانستان به وجود آوردیم. وی علاوه کرد که بیست و پنج در صد بیشتر حملات هوائی را در ماه جنوری نسبت به جنوری سال گذشته انجام داده ایم و دوازده مرتبه بیشتر از حملات هوائی بود که در سال ۲۰۱۵ شده بود.

قوای هوائی افغانستان در حالی که رشد کرده می رود، هنوز هم به نحو قابل ملاحظه ای برای حفظ و مراقبت بر قرار دادی های ملکی ایالات متحده متکی است. این قرار دادی ها در محیط بدون حفاظت قوای ایالات متحده، کار کرده نمی توانند. اگر قوای ایالات متحده خارج شود قوای هوائی افغانستان احتمالاً بزودی وضع وخیمی خواهد داشت.

مامورین سیگار درین گزارش گفته اند ادغام طولانی شصت هزار ملیشه های طالبان به جامعه مشکل عمده و نگرانی عمده دیگر به جامعه افغانستان است. سیگار تخمین میکند که تقریباً شصت هزار جنگجوی شدیداً مسلح طالبان وجود دارند که در برنامه عملیه آشتی و مصالح داخل میباشند. این ملیشه ها و خانواده های شان با عین اقتصاد ضعیف محلی، فرصت های کار یابی قبیلوی و وضع شکننده سیاسی مواجه میباشند که سایر افغانها در حال حاضر به آن دست و پنجه نرم میکنند.

طبق گزارش تفتیش عمومی وزارت دفاع ایالات متحده، طالبان به تهدید های خود بر مراکز ولایات افغانستان به خصوص شهر های غزنی و فراه که هر دو در فصل جنگهای سال ۲۰۱۸ تحت محاصره قرار داشت، ادامه می دهند. وی گفت این نمونه ای از بی اعتمادی مردمی است که در چهار دهه گذشته رنج جنگ را تجربه کرده اند.

سیگار هم اکنون روی گزارشی کار میکند که درسهای از مساعی ادغام در افغانستان در سالهای گذشته را بر رسی می نماید. اما ادغام پیروز مندان به تعقیب یک جنگ داخلی مستلزم دخالت گسترده حکومت است که هنوز به صورت کل ضعیف است و درین مورد بحثی هم نشده است.

(Seth G. Jones) مشاور ارشد مرکز مطالعات استراتژیک بین المللی به روز پنجشنبه گفت در عین زمان طالبان به حیث یک جنبش، قوی معلوم می شوند. جونز گفت نفوذ طالبان بر قلمرو ها و مردم به قوت خود ادامه می دهد و در بعضی ساحات رشد کرده است و بناءً ما با طالبانی معامله می کنیم که در یک موقف بهتر نسبت به پانزده سال قبل قرار دارند.

یکی از پیروزی های بزرگ جنگ در افغانستان توسعه آزادی های مدنی و حقوق زنان است که تحت حکمروائی طالبان در سالهای ۱۹۹۰ رنج دهشت باتری دیده اند.

سوپکو رئیس سیگار گفت « اجازه بدهید واضح بگویم که افغانستان همچنان یکی از جای های دشوار و آزمونگاه در جهان، برای یک زن است» ولی از سال ۲۰۰۱ به بعد پیشرفتهای به عمل آمده و ملیونها زن افغان به پای صندوق های رای رفتند. از ۲۴۹ کرسی پارلمان ۶۳ کرسی متعلق به زنان است. شصت و هشت هزار زن افغان در مکاتب و پوهنتون ها درس می خوانند، زنان وکیل مدافع، پولیس و سر باز هستند.

سوپکو می گوید در زمان حکمروائی طالبان هیچ یک از اینها تصور شده نمی توانست.

جونز می گوید در ساحاتی که طالبان اداره میکنند اکنون مثل سالهای ۱۹۹۰ دهشت بار نیست. درین مناطق حقوق پایمال می شود و عدالتی نیست هنوز هم می بینیم که دست قطع می شود و افراد اعدام می شوند. و این ها مایه نگرانی است که چگونه طالبان در جامعه، بعد از خروج ایالات متحده، جای خواهند گرفت.

چون افغانستان به چنان کمک وسیع مالی خارجی نیاز مند است همیشه نگرانی از فساد اداری، که هم اکنون این کشور را سخت ضربه زده، وجود خواهد داشت. سوپکو میگوید برای من مایه نگرانی خاص این پیشنهاد است که اگر ایالات متحده امریکا حضور نظامی و ملکی خود را در افغانستان کاش می دهد، حتی یک بخش بزرگتر حمایت مالی به نام کمک بودجوی فراهم ساخته خواهد شد.

کمک بودجوی مستقیماً به حکومت افغانستان داده خواهد شد که نه ایالات متحده و نه هم کمک کنندگان بین المللی مسؤل اداره و باز رسی خواهند بود.

ایالات متحده تا کنون نود میلیارد دالر مستقیماً به حکومت افغانستان فراهم کرده است و ایالات متحده در حدود پنج میلیارد دالر به صندوق چندین ملیتی حساب امانت، مثل بانک جهانی، سهم گرفته که اکثراً مبالغی را مستقیماً به حکومت افغانستان می پردازد.

گزارش سیگار طی سالها مکرر نشان داده که این پول معروض به خطر، ضایع شدن، تقلب و سوء استفاده بوده است. با آنچه گفته شد، سوپکو علاوه نموده که پیشبینی آینده دشوار است به خصوص در افغانستان. به دلیل سرمایه گذاری چشمگیر و زیاد در افغانستان، هم انسانهای که زندگی شان را قربانی کرده اند و هم مبالغ هنگفتی که مصرف شده، در نظر داشت خطر، بخش مهم ارزیابی نتایج معامله صلح است. سوپکو اظهار داشت همه ما باید چشمان مان را باز کنیم چشم پوشی از پرسیدن سوالهای درست، ناکامی طرح و پلان، و تصور اینکه هجده سال آزمون و دشواری در روز امضای موافقتنامه مانند بخار نا پدید خواهد شد، همه آنچه را که مصرف کرده ایم و حیاتی را که قربانی کرده ایم به مخاطره خواهد انداخت.

پایان